

PRIRODA I ULOGA SVETOG DUHA

Kao što je poznato, sav svijet koji se smatra hrišćanskim prihvata učenje o božanskom trojstvu kao imperativ. Zapravo, to je uslov da bi se neka vjerska zajednica uopšte mogla nazivati „hrišćanskom“.

Ako pratimo ovu dogmu unazad kroz istoriju, njeno uvođenje dovešće nas do cara Konstantina I Velikog (306-337) koji je pokrenuo „hristijanizaciju“ Rimskog carstva na državnom nivou. Istorijske činjenice o ovom čovjeku, međutim, nikako se ne uklapaju u biblijski profil vjernika, već, naprotiv, sve govori upravo suprotno, uključujući i mistično iskustvo njegovog navodnog obraćenja.¹

Pod okriljem carske religije uvedena je i dogma o trojstvu. Međutim, biblijska teologija i rana hrišćanska zajednica ne poznaju ovo učenje niti se njime iko bavio. To znači da su pogledi na Božju prirodu bili svima jasni. Za hrišćane, Isusov dolazak u tijelu bio je ispunjenje ključnog dijela Božjeg velikog Plana o dolasku Mesije – Iskupitelja, Sina Božjeg, koji je, pored uloge Stvoritelja i Ličnosti koja se direktno miješala u poslove na Zemlji od njenog stvaranja, pada u grijeh, izvođenja posebnog naroda – Izraela – čiji zadatak je bio čuvanje izvorne vjere kroz poslušnost Božjem zakonu, kao i tipsko prikazivanje [Plana spasenja](#) u obrednoj službi i praznicima – do ključne misije polaganja života za grijeh čovječanstva, na šta je imao zakonsko pravo kao Sin Božji i sudionik u stvaranju ljudskog roda (Kol. 1:16; Post. 1:26).

S druge strane, oni koji su trebali biti prvi u prihvatanju Mesije – Jevreji – jer im je najviše svjetlosti dato, odbili su da to urade, jer se Isus nikako nije uklapao u njihove zamisli o dominaciji i nacionalnoj slavi. Velika istina o jevanđelju – radosnoj vijesti – koju je trebalo širiti u svijetu postala je tako vrlo nepoželjna kako kod Abramovih nasljednika po tijelu tako i među paganima. Hrišćani su bili surovo progonjeni, jer prava moralna religija je na najbolji način demaskirala sve lažne vjere, ideologije i lokalne bogove i boginje, koje attribute su sebi pripisivali rimski cezari i paganski sveštenici, lažni posrednici između Boga i ljudi.

Na žalost, [vavilonska misterijska religija](#) i njeno trojstvo, čija kratica je IHS, a koju možete vidjeti na mnogim mjestima u tradicionalnim crkvama, uvedena je na velika vrata u državnu instituciju hrišćanske crkve koja je bila hrišćanska samo po imenu. Da budemo precizniji, cijela ta lažna reforma sastojala se u uvođenju nove terminologije koja je maskirala stara paganska božanstva i okultne obrede.

Šta znači skraćenica IHS? Izis – Horus – Set (Serapis). Ko su oni?

U knjizi „*The Outline of History*“ autora H. G. Wells-a na strani 307 čitamo:

„Trojstvo se sastojalo od boga Serapisa (=Oziris+Apis), boginje Izis (=Hator, božanstvo krave-mjeseca), i bogo-djeteta Horusa. Na ovaj ili onaj način, svi ostali bogovi su bili identifikovani sa nekim od ova tri aspekta tog boga, čak i bog sunca Mitra kod Persijanaca. I oni su bili međusobno prožeti; bili su trio, ali su takođe bili jedan.

Brojne teorije egipatske religije, bez sumnje modifikovane i transformisane, prodrle su u teologiju hrišćanske Evrope, i oblikovale, kako je bilo, dio potke u tkanini moderne religijske misli. Hrišćanska teologija je uveliko organizovana i odgajana u aleksandrijskim školama, a Aleksandrija ne samo što je bila sastajalište Istoka i Zapada, već takođe mjesto gdje je stara teologija Egipta oživljena u kontaktu sa spekulativnom grčkom filozofijom.

Međutim, zadužbina hrišćanske teološke teorije prema antičkoj egipatskoj dogmi nigdje nije upadljivija nego u doktrini o trojstvu. Iste termine koje koriste hrišćanski teolozi susrijećemo ponovo u egipatskim spisima i papirusima.

Prvobitno, trojstvo je bilo trijada poput one koju nalazimo u vavilonskoj mitologiji. Ta trijada se sastojala od božanskog oca, žene i sina.

Otac je postao sin a sin otac kroz sve vrijeme, a od obojice majka je bila samo druga forma.“

New Bible Dictionary, 2 izdanje, J.D. Douglass, na strani 1221, priznaje da doktrina o trojstvu ne potiče iz Svetog Pisma, već iz filozofije pod uticajem paganizma:

¹ Vidi http://sh.wikipedia.org/wiki/Konstantin_Veliki

„Riječ trojstvo ne nalazi se u Bibliji, i premda je koristio Tertulijan u posljednjoj deceniji II vijeka, ona nije formalno našla svoje mjesto u teologiji crkve sve do IV vijeka.“

Protestanska reformacija bila je pokret sa osnovnim zadatkom vraćanja izvorne biblijske vjere. Tako se u talasima reformi preko raznih Božjih slugu podizala svjetlost, koja se opet prigušivala i nestajala u institucionalizovanim crkvama, navodnim nasljednicama tih pokreta.

Najveći napredak u reformi biblijskog učenja načinjen je pojavom Adventnog pokreta sredinom XIX vijeka. Okosnicu poruke činila je [trostruka anđeoska vijest](#) iz Otkrivenja 14. glava. Obnovljene su velike istine o svetosti Šabata, početku Božjeg istražnog suda i obznanjen pad Vavilona – zbirnog sistema lažne religije koja zavodi zemaljske narode.

Dakle, ove tri vijesti su Božja posljednja poruka čovječanstvu iza koje će uslijediti Drugi Hristov dolazak. To se jasno vidi iz Otkrivenja 14. glava. One su u uskoj međusobnoj vezi. Očigledno, Božja namjera je bila da se On objavi svijetu jasnim jezikom, ne samo kao Stvoritelj koji se izdvaja od paganskih zamagljenih predstava, čiji znak vjere i posvećenja je Šabat, već i kao Sudija. Riječ je, prije svega, o [istražnom Božjem sudu](#) Njegovom narodu, koji je prema preciznim vremenskim proročanstvima iz knjiga proroka Danila i Otkrivenja otpočeo 1844. godine, kao i sudu Vavilonu. Otkrivenje 17. i 18. glava dodatno se i opširno bavi ovim otpalim sistemom. Zašto je to Bogu toliko bitno?

Osnovni razlog je raskrinkavanje obmane kako bi ljudi mogli uvidjeti razliku između prave i lažne vjere.

Sada se vraćamo protestantima. Da li je reforma biblijske religije završena? Odgovor je prost: da jeste, imali bismo završeno Djelo Božje na zemlji. Bistra voda sa izvora Božje milosti još ne teče svijetom a glas tri anđela još uvijek nije prerastao u [glasni poklič](#). Puna istina treba da zablista svojim sjajem.

Jedan od vrlo bitnih činilaca Božje istine je shvatanje Njegove prirode. Da je Adventni pokret zaista bio na pravom putu svjedoči nam djelovanje Božjeg Duha proroštva preko Elen Vajt i drugih ljudi koji su bili njegovi nosioci. Oni su se držali biblijskog učenja o Božjoj prirodi koje su lažni nasljednici kasnije preinačili i prilagodili opšteprihvaćenoj hrišćanskoj dogmi. I to je teška podvala, jer se na taj način podmeće lažni bog umjesto pravog. U zaključku biće više riječi o tome.

Sada, dakle, idemo korak dalje i bavićemo se prirodom Svetog Duha.

Ko je ili šta je Sveti Duh? Kakva je njegova uloga? Kako se on uklapa u Božju prirodu?

Prvo ćemo potražiti relevantne biblijske tekstove, ne izvlačeći ih iz konteksta i opšte nauke Božje Riječi, i, oslobođeni predrasuda, pokušati da složimo njihovo značenje u razumnu cjelinu.

BIBLIJSKI TEKST	KOMENTAR
Zemlja je postala bezlična i prazna, i tama je bila nad spoljašnjošću bezdana, a duh Božji je treperio nad površinom voda. (1. Mojsijeva 1:2)	Duh Božji je bio aktivno prisutan u činu stvaranja planete Zemlje i univerzuma.
Tada je Gospod rekao: „Neće se moj Duh dovijeka sporiti sa čovjekom, jer je on samo tijelo. Neka mu još sto dvadeset godina.“ (1. Mojsijeva 6:3)	Duh Božji se bori sa tjelesnošću prepotopne generacije koja ima određeni rok da se dovede u red.
Tada je Gospod sišao u oblaku i govorio s njim, pa je uzeo od duha koji je bio na njemu i stavio ga na svakog od sedamdesetorice starešina. I čim je Duh sišao na njih, oni su prorokovali, ali nikad nakon toga. A dva čoveka su ostala u logoru. Jedan se zvao Eldad, a drugi Modad. I Duh je sišao na njih, jer su i oni bili među popisanim, ali nisu došli do šatora, nego su u logoru prorokovali... A Mojsije mu je rekao: „Jesi li ti ljubomoran radi mene? O kad bi svi među Gospodnjim narodom bili proroci, jer bi tada Gospod stavio svoj Duh na njih!“ (4. Mojsijeva 11:25, 26, 29)	Gospod namjenski upravlja svojim duhom i dijeli ga ljudima koji rade odgovoran posao u Njegovom djelu. Kad neka osoba primi Božji duh, ona dobija posebno proročko nadahnuće ili znanje koje služi na korist ostalima. Mojsije je bio svjestan posebnosti takvog Božjeg dara i kazao da bi bilo najbolje kad bi sav narod bio pod Duhom.
Kad je Balam podigao oči i video kako je Izrael ulogoren po svojim plemenima, Božji Duh je sišao na njega. (4. Mojsijeva 24:2)	Kad je duh Božji došao na Balama, on je govorio istinu umjesto izricanja prokletstva po nalogu svog „poslodavca“ Balaka. Očito, duh Božji može da mijenja nakane ljudi.
A Gospod reče Mojsiju: Uzmi k sebi Jošuu sina Navinog, čovjeka u kome je duh moj, i metni ruku svoju	Božji duh može nastaviti u čestitim, hrabrim i pravednim ljudima, kakav je bio Jošua Navin.

na nj. (4. Mojsijeva 27:18)	
Zaista, duh u čoveku smrtnom, dah Svemoćnog jeste ono što mu razum daje. (Jov 32:8)	Duh Božji urazumljuje ljude.
Mene je Duh Božji stvorio, i dah Svemoćnog me drži u životu. (Jov 33:4)	Duh Božji kao stvaralačka sila.
Gospodnji Duh je došao na njega i on je sudio Izraelcima. Kada je pošao u bitku, Gospod je u njegove ruke predao Husan-Risatajima.... (Sudije 3:10)	Otniel kao oruđe Božje pod vođstvom duha vodi bitke za Izrael.
Gospodnji Duh obuzeo je Gedeona i on je zatrubio u rog, a Abiezerova porodica se okupila oko njega. (Sudije 6:34)	Duh Gospodnji pokreće Gedeona na akciju.
Tada je Gospodnji Duh sišao na Jeftaja i on je prošao kroz Gilad i Manasijino područje... (Sudije 11:29)	Jeftaj, čovjek na kojeg Gospod spušta svoj duh i osposobljava ga za posebnu misiju.
Gospodnji Duh počeo je da deluje na njega u Mahane-Danu, između Sore i Estaola. (Sudije 13:25)	Samson pod upravom Božjeg duha.
Tada je Gospodnji Duh došao na Samsona i on je goloruk rastrgao lava kao da je jare... Gospodnji Duh je došao na njega i on je otišao u Aškelon, pobio tamo trideset ljudi... Tada je Gospodnji Duh došao na Samsona i konopci na njegovim rukama postali su kao laneni konci kad dođu u dodir s vatrom, i spale su sveze s njegovih ruku. (Sudije 14:6, 19; 15:14)	Duh Božji može dati posebnu natprirodnu snagu kad je to potrebno.
Gospodnji Duh će doći na tebe pa ćeš zajedno s njima i ti prorokovati i postaćeš drugi čovjek... Čim se Saul okrenuo da ode od Samuela, Bog mu je promijenio srce. Tog dana ispunili su se svi oni znakovi. Kada su odatle krenuli na brdo, u susret mu je dolazila grupa proroka. Božji Duh je odmah došao na njega pa je zajedno s njima proricao. (1. Samuelova 10:6, 9, 10)	Duh Gospodnji preobražava ličnost. Primalac (u ovom slučaju Saul) dobija „novo srce“ (duhovnost kao dominantnu crtu karaktera).
Duh Gospodnji govorio je preko mene, reč njegova bila je na mom jeziku. (2. Samuelova 23:2)	Duh Gospodnji se artikuliše preko Božjih slugu.
Tada Samuel uze rog s uljem i pomaza ga među njegovom braćom. Tog dana Gospodnji Duh je došao na Davida i ostao na njemu. Posle je Samuel ustao i otišao u Ramu. Gospodnji Duh je odstupio od Saula. I Gospod je dopustio da počne da ga muči zao duh od Gospoda. (1. Samuelova 16:13, 14)	Jednom pod vođstvom duha, ne znači zauvijek. Koristeći se slobodom izbora, čovjek se može uvijek opredijeliti za drugu stranu (ako podstiče i gaji osobine suprotne Božjoj volji). Tada zli duhovi (demoni) imaju pravo da zaposjedaju tu osobu (Saulov slučaj).
Ali kad odem od tebe, Gospodnji Duh će te odneti ko zna gdje. Ako odem i kažem Ahabu, a on te ne nađe, sigurno će me ubiti. A tvoj sluga boji se Gospoda od svoje mladosti. (1. Kraljevima 18:12)	Duh Gospodnji (preko službe anđela) može, u slučaju potrebe, da prenosi Božje slugu sa jedne na drugu lokaciju.
Kad su prešli na drugu stranu, Ilija reče Eliši: „Reci šta želiš da ti učinim prije nego što budem uzet od tebe.“ Eliša reče: „Molim te, neka na meni bude dvostruki deo tvog duha.“... Kad su ga proročki sinovi iz Jerihona vidjeli izdaleka, rekli su: „Ilijin duh sišao je na Elišu.“ Zato su mu izašli u susret i poklonili mu se do zemlje. Zatim su mu rekli: „Ovdje je s tvojim slugama pedeset hrabrih ljudi. Neka idu da traže tvog gospodara. Možda ga je Gospodnji Duh podigao i spustio na neku goru ili u neku dolinu.“ (2. Kraljevima 2:9, 15, 16)	Osoba pod vođstvom duha Božjeg može da bude oruđe preko kojeg Bog čini čuda ili natprirodne znake kao svjedočanstvo da se radi o Njegovom sluzi.
Božji Duh je obuzeo Zahariju, sina sveštenika Jodaja, i on je stao pred narod i rekao: „Ovako kaže Bog: 'Zašto prestupate Gospodnja uputstva? Zato nećete napredovati. Ostavili ste Gospoda, i zato će on ostaviti vas.'“ (2. Dnevnika 24:20)	Duh Božji osposobljava Božjeg slugu za poseban uvid u težinu grijeha i prestupa Božjeg zakona, što odvaja ljude iz okrilja Njegove milosti i zaštite.
Dao si im svoj dobri duh da budu razumni... (Nehemija 9:20)	Duh Božji urazumljuje ljude.
Stvori mi, o Bože, čisto srce, i obnovi duh u meni. (Psalam 51:10)	David u grijehu pokazuje da je svjestan kako opet može steći karakter po Božjem obličju.
Nauči me da vršim volju tvoju, jer si ti Bog moj. Duh je tvoj dobar, neka me vodi zemljom čestitosti. (Psalam 143:10)	Vođstvo duha Božjeg je neophodno da bi čovjek išao pravim putem.

Na njemu će počivati Gospodnji Duh, Duh mudrosti i razboritosti, Duh savjeta i sile, Duh znanja i straha od Gospoda. (Isaija 11:2)	Proročanstvo o Mesiji i Njegovim osobinama pod pokroviteljstvom Duha Božjeg.
Dok se na nas ne izlije duh s visine, pa će se pustinja pretvoriti u voćnjak, a voćnjak će biti kao šuma. (Isaija 32:15)	Simbolično proročanstvo o radikalnim promjenama nakon spuštanja duha Božjeg na Njegov narod.
Tražite u Gospodnjem svitku i čitajte naglas – ništa od ovoga neće izostati, ništa ne ostaje bez svog para, jer usta Gospodnja tako su ih uputila i njegov ih je Duh skupio. (Isaija 34:16)	Duh Božji sabira Njegov narod.
Evo mog slugu, koga podupirem, izabranika moga, koji je po volji duše moje. Na njega sam stavio svoj Duh, i on će narodima doneti pravdu. (Isaija 42:1)	Duh osposobljava pomazanika da javlja sud Božji.
Jer ću na žednog izliti vodu i potoke na suhu zemlju. Svoj ću Duh izliti na tvoje seme i svoj blagoslov na tvoje potomke. (Isaija 44:3)	Oni koji su „žedni“ biće napojeni Duhom i ti blagoslovi kasnije utiču i na potomstvo.
Pristupite k meni i čujte. Od početka nisam tajno govorio. Od vremena kada je počelo da se događa ono što je rečeno bio sam tamo. A sada me je Gospod Jehova poslao i Duh njegov. (Isaija 48:16)	Bog kroz Duha šalje proroka sa posebnom porukom narodu. Djelovanje duha je dokaz o Gospodnjem poslanju.
I bojaće se imena Gospodnjeg sa zapada, i slave Njegove s istoka sunčanog; jer će neprijatelj navaliti kao reka, a Duh će Gospodnji podignuti zastavu nasuprot njemu. „Doći će Otkupitelj Cionu i onima od Jakova koji se odvrću od prestupa“, govori Gospod. „Ovo je moj savez s njima“, kaže Gospod. „Moj Duh koji je na tebi i moje riječi koje sam stavio u tvoja usta neće se odvojiti od tvojih usta niti od usta tvog potomstva niti od usta potomaka tvog potomstva“, kaže Gospod, „od sada pa dovijeka.“ (Isaija 59:19-21)	Bog će sačuvati svoj narod tako što će svojim duhom podići prepreke neprijatelju i uliti im strah. Izbavitelj (Mesija) je garancija duhovnosti obraćenima od grijeha jer to znači njihovo spasenje za vječnost.
Ali oni su se bunili i žalostili njegov Duh sveti... Gdje je onaj koji je u njega stavio svoj Duh sveti... Kao što životinja silazi u dolinu, tako ih je Gospodnji Duh vodio do počinka. Tako si ti vodio svoj narod da stekneš sebi divno ime. (Isaija 63:9-14)	Otpad od Boga pričinjava tugu Bogu i žalosti Njegov sveti duh. Sveti duh bio je prisutan među izraelskim narodom i obezbjeđivao vođstvo.
Tada me je Duh ponio i čuo sam iza sebe veliku huku: „Neka je blagoslovena Gospodnja slava s njegovog mjestal“... Tada me je Duh podigao i odnio... Tada je Duh ušao u mene i podigao me na noge... (Ezekiel 3:12, 14, 24)	Duh Božji djeluje u proročkim vizijama na različite načine.
Duh me je podigao i odnio do istočnih vrata Gospodnjeg doma koja gledaju na istok... Tada se na mene spustio Gospodnji Duh i Bog mi je rekao: „Ovako im reci: Evo šta kaže Gospod: Dobro ste rekli, dome Izraelov. Znam ja šta vam je na umu.“ (Ezekiel 11:1-5)	Duh Božji putem vizije otkriva proroku tajne i zakulisne radnje lažnih vođa, i nalaže prorokovanje protiv njih. On takođe čita unutrašnje misli i namjere.
Ja ću im dati jedno srce i staviću u njih nov duh. Izvadiću iz njihovog tijela kameno srce i daću im mesno srce. (Ezekiel 11:19)	Tjelesno ili kameno srce pale ljudske prirode može se obnoviti samo djelovanjem duha Božjeg.
A mene je Duh, u viziji koju sam dobio po Božjem Duhu, podigao i odnio kod izgnanika u Haldeju. I nestala je vizija koju sam imao. (Ezekiel 11:24)	Još dok je trajala vizija, Božji duh je odnio proroka u Haldeju gdje je trebao prenijeti zarobljenom narodu Njegove riječi.
Daću vam novo srce i u vas ću nov duh staviti. Izvadiću iz vašeg tijela kameno srce i daću vam mesno srce. Staviću u vas svoj Duh, pa ćete živjeti po mojim propisima i držaćete moje zakone i izvršavaćete ih. (Ezekiel 36:26, 27)	Božja volja i zakoni mogu se djelotvorno sprovesti samo ako je Njegov duh prisutan u nama.
Ovako kaže Gospod Jehova tim kostima: Unijeću u vas duh i vi ćete oživjeti... Tada je u njih ušao duh, pa su oživeli i stali na svoje noge... Dodijeliću u vas svoj Duh, pa ćete oživjeti, i naseliću vas u vašu zemlju... (Ezekiel 37:5, 10, 14)	Simbolična proročka vizija koja pokazuje da je Bogu moguće podići svoj narod iz mrtvih kad u njih stavi svoj duh. Ovo je istina u tri različita aspekta: i) stvaranje Božje; ii) uskrsenje odnosno ponovno podizanje u život; iii) podizanje iz grijeha odnosno duhovnog mrtvila. Duh je, dakle, životodavna sila.

Neću više okretati svoje lice od njih, jer ću svoj Duh izliti na Izraelov dom, govori Gospod. (Ezekiel 39:29)	Izlivanje duha Božjeg na Njegov narod istovremeno znači zbližavanje sa Njim jer se uklanja barijera koju pravi grijeh i bezakonje.
A posle toga izliću svoj Duh na svako tijelo, i prorokovaće vaši sinovi i vaše kćeri. Vaši starci sanjaće snove, a vaši mladići imaće vizije. I na sluge i sluškinje u tim danima ću izliti svoj Duh. (Joel 2:28, 29)	Kad Bog izlije svoj duh na Njegov narod: - oni proriču za Njega; - oni sanjaju snove koji su od Boga; - oni imaju vizije od Boga.
Govoriš li, Jakovljeve dome: „Zar se Duh Gospodnji uskratio i da li su to djela njegova?“ Zar moje riječi nisu na dobro onome ko hodi pravo? (Mihej 2:7)	Duh Gospodnji je problem svima onima koji čine nepravdu.
Sjetite se saveza koji sam sklopio s vama kad ste izašli iz Egipta i kad je Duh moj stajao među vama! Ne bojte se! (Hagaj 2:5)	Duh je prisutan među Božjim narodom zbog saveza koji je On načinio sa njima, i to je trajno stanje do prestanka vremena milosti i Božje intervencije.
I izliću na Davidov dom i na stanovnike Jerusalama duh milosti i molitve, i pogledaće na mene koga probodoše, naricaće za njim kao što se nariče za sinom jedincem, i gorko će ga oplakivati kao što se oplakuje prvenac. (Zaharija 12:10)	Duh milosti Božje učiniće da ljudi shvate Mesijinu žrtvu i žale za Njim.
Nećete, naime, govoriti vi, nego će u vama govoriti Duh vašega Oca. (Matej 10:20; ref. Marko 13:11; Luka 12:11-12)	Isusovo obećanje da će duh Očev govoriti iz Njegovih učenika kad bude potrebno (vidi Marko 13:11).
Evo sluge moga, koga sam izabrao, voljenog moga, miljenika moje duše! Staviću svoga Duha na njega i on će narodima objaviti pravdu. (Matej 12:18)	Isus, pomazan duhom, ispunjava starosavezna proročanstva.
Ja sam vas, doista, krstio u vodi, a on će vas krstiti u Duhu svetom. (Marko 1:8)	Jovan najavljuje narodu nešto mnogo veće od kupanja vodom (simbol pranja od grijeha) koje je djelo Mesije - „kupanje“ Svetim Duhom.
I odmah, dok je izlazio iz vode, video je kako se razdvajaju nebesa i kako Duh, kao golub, silazi na njega. S neba se čuo glas: „Ti si moj voljeni Sin, koji je po mojoj volji!“ Odmah zatim Duh ga je naveo da ode u pustinju. (Marko 1:10-12)	Vidljiva manifestacija Duha Božjeg u obliku goluba i glas, za svjedočanstvo prisutnom narodu i samom Jovanu Krstitelju da je Isus Mesija (vidi Jovan 1:33).
Anđeo joj reče: „Duh sveti doći će na tebe i sila Najvišega zasjeniće te. Zato će onaj što se rodi biti svet, i nazvaće se Sin Božji.“ (Luka 1:35)	Jedinstveni Božji stvaralački čin, začinjanje Mesije u tijelu pobožne djevojke djelovanjem Duha Božjeg.
A u Jerusalmu je bio čovjek koji se zvao Simeon. Taj čovjek je bio pravedan i pobožan i čekao je Izraelovu utjehu, i Duh sveti je bio na njemu. I bilo mu je otkriveno Duhom svetim da neće vidjeti smrt dok ne vidi Hrista Gospodnjeg. I ponesen Duhom došao je u hram... (Luka 2:25-27)	Simeon, pravedan i pobožan čovjek, čeznuo je za Mesijom. Duh Božji ga je upućivao i govorio mu, i to jedini način kako je mogao u jednom običnom djetetu u hramu prepoznati Mesiju. Zapazite da Simeon nije postavljao nepotrebna pitanja, već je bio osvjedočen van svake sumnje (vidi dalje do 35-og stiha).
Isus se, pun Duha svetog, vratio s Jordana, i Duh ga je vodio po pustinji. (Luka 4:1)	Duh je vodio Isusa tamo gdje treba za Njegovu misiju, što On kao čovjek sam po sebi ne bi izabrao.
Gospodnji Duh je na meni, jer me je Bog pomazao da objavim dobru vijest... (Luka 4:18)	Isus je ovo proročanstvo primijenio na sebe (vidi 21. stih) jer Ga je vodio isti Duh koji je nekad nadahnuo proroka da objavi tu poruku. Zapazite da Isus govori o prisustvu Duha na sebi kao pomazanju od Boga.
Ni ja ga nisam znao, ali onaj koji me je poslao da krštavam u vodi rekao mi je: Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krštava u Duhu svetom. (Jovan 1:33)	Vidljivi znak za Jovana Krstitelja ko je Mesija.
Zaista, zaista, kažem ti, ako se neko ne rodi od vode i od Duha, ne može ući u Božje kraljevstvo. Što je rođeno od tijela, tijelo je, a što je rođeno od Duha, duh je. Ne čudi se što sam ti rekao: 'Morate da se rodite odzgo.' Vjetar duva gdje hoće i čuješ njegov šum, ali ne znaš odakle dolazi i kuda ide. Takav je svako ko je rođen od Duha. (Jovan 3:5-8)	Bez duhovnog novorođenja odnosno primanja Božjeg duha nema ulaska u carstvo Božje. Ovo je samo po sebi razumljivo, jer Bog nas samo na taj način može odvojiti od grijeha tjelesne prirode da ne stradamo sa njim.
Bog je Duh, i oni koji mu služe obavezani su da mu služe u duhu i istini. (Jovan 4:24)	Sam Bog je duhovno biće i pravi bogoslužitelji mu služe u duhu i istini.
Duh je taj koji daje život, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio Duh su i život su. (Jovan 6:63)	Božja Riječ izrečena u Duhu daje život.
Ko bude vjerovao u mene, kao što je rečeno u Pismu,	Vjerovanje u Mesiju po Svetom Pismu garancija je

iz njegovog tela poteći će reke žive vode. A rekao je to za Duh koji je trebalo da prime oni koji vjeruju u njega. (Jovan 7:38, 39)	primljenosti Duha koji teče kao živa voda iz primaoca. Isusovi učenici tek su po uskrsenju zaista shvatili stvari i povezali tekstove iz Pisma (vidi Luka 24:13-27).
Kad stigne utješitelj koga ću vam ja poslati od Oca, Duh istine, koji dolazi od Oca, to će svjedočiti o meni. (Jovan 15:26)	Duh izlazi od Boga Oca, Isus ga šalje da svjedoči za Njega. Tako je Duh zapravo Duh Božji i Duh Hristov, što potvrđuje cijelo Sveto Pismo!
Jer ako ne odem, utješitelj neće doći k vama, ali ako odem, poslaću ga k vama. A kad dođe, razotkriće svijetu šta je grijeh, i pravednost, i sud. (Jovan 16:7-8)	Duh Božji daje svjedočanstvo svijetu.
Ali kad dođe Duh istine, uputiće vas u svu istinu, jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti ono što čuje i objaviće vam ono što dolazi. (Jovan 16:13)	Duh Božji upućuje na svaku istinu i upućuje na buduće događaje bitne za Božji narod.
A utješitelj, Duh sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučiće vas svemu i podsjetiće vas na sve što sam vam govorio. (Jovan 14:26)	- Duh sveti je utješitelj. - Duha šalje Bog Otac u ime Isusovo (kao Posrednika). - Duh uči i napominje vjernike.
Kad stigne utješitelj koga ću vam ja poslati od Oca, Duh istine, koji dolazi od Oca, to će svjedočiti o meni. (Jovan 15:26)	- Duh izlazi od Boga Oca. - Isus ga šalje za svjedočanstvo o sebi.
I ovo rekavši, dunuo je i rekao im: Primite Duh sveti. (Jovan 20:22)	Simbolički čin davanja Duha, koji ima svoje konotacije u stvaranju (novog) čovjeka.
Nego ćete primiti silu kad sveti Duh dođe na vas i bićete mi svjedoci u Jerusalimu, po cijeloj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje. (Djela 1:8)	Duh sveti daje silu Božjem narodu za svjedočenje.
Ljudi, braćo, trebalo je da se ispune riječi iz Pisma, koje je Duh sveti prorekao preko Davidovih usta o Judi, koji je doveo one što su uhvatili Isusa. (Djela 1:16)	Petar povezuje Judinu izdaju sa proročanstvima iz Starog saveza koja su data duhom Božjim.
Svi su se ispunili Duhom svetim i počeli da govore raznim jezicima, kako im je Duh davao da govore... U poslednje dane, govori Bog, izliću svoj Duh na svako tijelo, i prorokovaće vaši sinovi i vaše kćeri, a vaši mladići imaće vizije i vaši starci sanjaće snove. I na svoje slugе i na svoje sluškinje u te dane izliću svog Duha, i oni će prorokovati. (Djela 2:4, 17, 18)	Duh Božji može dati posebna znanja kao što je govorenje stranim jezicima onima koji na drugi način ne bi čuli jevanđelje. Petar pobija zlonamjerne insinucije onih kojih su željeli osporiti ovo silno svjedočanstvo i ukazuje na proročke riječi i njihovu direktnu primjenu na vrijeme praznika Pedesetnice i poslije.
A Petar je rekao: „Ananija, zašto te je Sotona naveo da slažeš Duhu svetom i potajno zadržiš dio novca dobijenog od prodaje zemlje?... Nisi slagao ljudima, već Bogu... Zašto ste se dogovorili da iskušate Gospodnji Duh?“ (Djela 5:3, 4, 9)	Laganje unutar Božjeg djela razotkriva se Duhom i laganje Duhu je laganje Bogu. U istom pasusu se kaže da je to „Gospodnji Duh“, tj. Božji i Hristov Duh.
Mi smo svjedoci tih događaja, kao i Duh sveti, koji Bog daje onima koji mu se pokoravaju. (Djela 5:32)	Duh daje Bog onima koji su Njemu poslušni.
Koji su došli i molili se za njih da dobiju Duh sveti. Naime, Duh još nije bio sišao ni na koga od njih, nego su samo bili kršteni u ime Gospoda Isusa. Tada su položili ruke na njih i oni su primili Duh sveti. Vidjevši da ljudi primaju Duh kad apostoli na njih polože ruke, Simon im je ponudio novac i rekao: „Dajte i meni tu moć da svako na koga položim ruke primi Duh sveti.“ Ali Petar mu reče: „Neka tvoje srebro propadne zajedno s tobom, jer si mislio da novcem stekneš Božji dar!“ (Djela 8:15-20)	Polaganje ruku ne predstavlja ritual koji bi garantovao prenos duha Božjeg na drugu osobu. To je jednostavno čin kojim se verifikuje poslanje Božjih slugu. Da je to tačno svjedoči zahtjev Simona vračara koji je čak mislio da se to može kupiti novcem (njega je zanimala jedino sila koja je bila sa apostolima).
A Duh je rekao Filipu: „Idi do tih kola i ne udaljuj se od njih.“ ... Kad su izašli iz vode, Gospodnji Duh je uzeo Filipa, i dvoranin ga više nije vidio, nego je radosno produžio svojim putem. (Djela 8:29, 39)	Duh upućuje vjernike da pruže pomoć osobama koje su na putu obraćenja, ali ne mogu sami shvatiti neke stvari. Ovaj tekst takođe objašnjava na koji način su prenošene Božje slugе na druge lokacije kad je to bilo potrebno. (vidi: 1. Kralj. 18:12, 2. Kralj. 2:16)
Dok je Petar razmišljao o viziji, Duh mu je rekao: „Traže te tri čovjeka.“ (Djela 10:19)	Duh upućuje Petra.
O Isusu iz Nazareta, kako ga je Bog pomazao Duhom svetim i silom, a on je prolazio zemljom čineći dobro i liječeći sve koje je Đavo tlačio, jer je Bog bio s njim. (Djela 10:38)	Pomazanje Duhom svetim od Boga dalo je Isusu silu kojom je činio dobra djela i iscjeljenja.
Dok je Petar još govorio o tome, Duh sveti je sišao na sve koji su slušali te riječi. I pobožni ljudi iz obrezanja koji su došli s Petrom bili su zadivljeni što je dar svetog	Na svjedočanstvo o Mesiji, Duh se izlio na neznabožačke slušaocе koji su prihvatili istinu i pokazali su se isti znaci njegovog prisustva kao na

Duha bio izliven i na neznabošce, jer su ih čuli kako govore jezicima i veličaju Boga. Petar je tada rekao: „Može li iko uskratiti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha svetog kao što smo ga i mi primili?“ (Djela 10:44-47)	apostolima. Tako je Petar dobio viziju i očiglednu pouku u njenom tumačenju.
Tada mi je Duh rekao da bez oklijevanja pođem s njima... A kad sam počeo da govorim, na njih je sišao Duh sveti baš kao i na nas u početku. Tada sam se sjetio Gospodnjih riječi: Jovan je krštavao vodom, a vi ćete biti kršteni u Duhu svetom. (Djela 11:12, 15, 16)	Petar objašnjava gore navedeni slučaj braći koja su još uvijek živjela u predrasudama o odvojenosti Jevreja od neznabožaca u Jerusalimu.
On je bio dobar čovjek, pun Duha svetog i vjere. (Djela 11:24)	Barnaba kao još jedan svijetli primjer Bogu vjerne osobe pune duha.
Dok su jednom obavljali službu Gospodu i postili, Duh sveti je rekao: „Odvojte mi Barnabu i Saula za djelo na koje sam ih pozvao.“ (Djela 13:2)	Duh Božji na direktan način usmjerava djelo mlade zajednice.
A učenici punjahu se radosti i Duha svetog. (Djela 13:52)	Gdje je duh sveti tu je prisutna i sveta radost u Gospodu.
Jer se čini ugodno za Duha svetoga i nama da ne stavljamo nikakvo dodatno breme na vas, osim ovoga što je potrebno. (Djela 15:28)	Sveti duh usmjerava apostole kako da postupaju sa obraćenima koji nisu Jevreji.
Zatim su prošli kroz Frigiju i područje Galatije, jer im je svetim Duhom zabranjeno da propovijedaju riječ u Aziji. Kad su zatim došli do Misije, pokušali su da idu u Bitiniju, ali im Duh Isusov nije dopustio. (Djela 16:6, 7)	Zapazite da se ovdje sveti Duh eksplicitno poistovjećuje sa Duhom Isusovim, što znači duhovno prisustvo samog Hrista (ref. Matej 28:20)!
Pavle je podržan Duhom, potpuno svjedočio Judejcima Isusa Hrista. (Djela 18:5)	Duh podstiče Božje sluge da govore Riječ svjedočanstva.
„Jeste li primili Duh sveti kad ste postali religiozni?“ Oni su mu odgovorili: „Nismo ni čuli da postoji Duh sveti.“ ... Kad su to čuli, krstili su se u ime Gospoda Isusa. A kad je Pavle položio ruke na njih, Duh sveti je došao na njih, pa su govorili jezicima i proricali. (Djela 19:2, 5, 6)	Veća svjetlost donosi direktno prisustvo Duha i nove duhovne darove.
A, gle, sada me duh veže da idem u Jerusalim, iako ne znam šta će mi se u njemu desiti, osim što mi u svakom gradu Duh sveti svjedoči da me čekaju okovi i nevolje. (Djela 20:22, 23)	Pavle je bio upozoren preko nadahnuća Duha da ga u Jerusalimu očekuju nevolje (vidi Djela 21:4, 11)
Pazite na sebe i na sve stado u kom vas je Duh sveti postavio za nadglednike, da pasete zajednicu pozvanih Gospoda i Boga koju je stekao krvlju svojom. (Djela 20:28)	Duh sveti upravlja postavljanjem pravih vjernika na odgovorne položaje.
A nada neće razočarati. Jer Božja ljubav je izlivena u naša srca kroz Duha svetog, koji nam je dat. (Rimljanima 5:5)	Ljubav Božja se izliva u srcima vjernih ljudi svetim Duhom.
Stoga sada nikakve osude nema za one koji su u Hristu Isusu, koji ne hode po tijelu, već po Duhu. Jer zakon Duha koji daje život u Hristu Isusu oslobodio me je zakona grijeha i smrti. (Rimljanima 8:1, 2)	Biti u Hristu znači biti duhovan i primiti Njegov dar spasenja vjerom. To istovremeno podrazumijeva dalje ponašanje i djelovanje u Duhu.
Ali vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Božji Duh zaista prebiva u vama. Ali ako neko nema Hristov Duh, taj nije njegov. (Rimljanima 8:9)	Duh Božji = Duh Hristov, dijeljeni Duh Oca i Sina koji prebiva u istinskom Božjem narodu.
A ako Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih oživjeće i vaša smrtna tijela svojim Duhom koji prebiva u vama. (Rimljanima 8:11)	Prisustvo duha Božjeg u nama garancija je uskrsenja jer tim istim Duhom Otac je uskrsao Hrista.
Jer svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji. Jer niste primili duh ropstva da se opet bojite, nego ste primili Duh posinjenja, koji nas podstiče da vičemo: „Aba, Oče!“ Taj Duh svjedoči s našim duhom da smo Božja djeca. A ako smo djeca, onda smo i naslednici – naslednici Božji, a sunaslednici Hristovi. (Rimljanima 8:14-16)	Definicija ko su sinovi Božji i kako dolazi do „usvajanja“ pokajanih grešnika u Božju porodicu. Djeca Božja polažu pravo na nasleđe Božjih obećanja. Eto kako se na jedini način može postati stvarni naslednik (za razliku od lažnog baštinjenja preko crkava).
Tako nam i Duh pomaže u našim slabostima. Jer ne znamo za šta da molimo kad treba da se molimo, ali se Duh zauzima za nas sa uzdisanjem neiskazanim. A	Duh nam pomaže u slabostima jer ne bismo se znali ni moliti za prioritete stvari po volji Božjoj bez njegovog vođstva. Drugim riječima, Duh nas štiti kako ne bismo

onaj koji istražuje srca zna kakva je sklonost Duha koji se po Božjoj volji zauzima za svete. (Rimljanima 8:26, 27)	Boga doživjeli kao automat za ispunjavanje sebičnih želja.
Istinu govorim u Hristu, ne lažem, jer moja savjest svjedoči sa mnom u Duhu svetom. (Rimljanima 9:1)	Duh Sveti djeluje na savjest i duhovne centre čovjeka.
A nama je Bog to otkrio svojim Duhom, jer Duh sve istražuje, čak i dubine Božje. Jer ko od ljudi zna šta je u nekom čovjeku, osim duha čovečijeg koji je u njemu? Isto tako, niko ne zna šta je u Bogu, osim Duha Božjeg. A mi nismo primili duh svijeta, nego Duh koji je od Boga, da spoznamo ono što nam je Bog podario. O tome i govorimo, ne riječima kojima uči ljudska mudrost, nego onima kojima uči Duh, dok se služimo duhovnim riječima da objasnimo ono što je duhovno. A tjelesni čovjek ne prihvata ono što je od Božjeg Duha, jer je to za njega ludost, i ne može to spoznati, jer to treba da se prosuđuje na duhovan način. Ali duhovni čovjek pravilno prosuđuje sve, a njega niko ne može pravilno prosuditi. Jer ko je upoznao Gospodnji um, da bi ga nečem poučio? A mi imamo Hristov um. (1. Korinćanima 2:10-16)	<ul style="list-style-type: none"> - Bog otkriva Duhom duboke spoznaje o kojima inače ne bismo imali pojma. - Duh Božji je dar od Boga za iznošenje jedinstvene poruke. - Tjelesan čovjek ne razumije tu poruku jer mu se čini da je to ludost. - Duhovni čovjek nalazi se na mnogo višem nivou od ljudi koji to nisu. - Um Hristov možemo imati samo ako smo nadahnuti i vođeni istim Duhom kao On što je bio.
Zar ne znate da ste vi Božji hram i da Božji Duh prebiva u vama?... Zar ne znate da je vaše tijelo hram svetog Duha, koji je u vama, koji imate od Boga, i da niste svoji? (1. Korinćanima 3:16; 6:19)	Duh Božji nastava u vjerniku kao živom hramu. Stoga se taj „hram“ mora držati svetim. Kompletna naša ličnost mora biti tretirana na pobožan i ispravan način (vidi: 1. Solunjanima 5:23).
A neki od vas bili su takvi, ali oprani ste, posvećeni ste, opravdani u imenu Gospoda Isusa, i Duhom našeg Boga. (1. Korinćanima 6:11)	Čišćenje od grijeha, posvećenje i opravdanje dešava se u Hristu pomoću Božjeg Duha.
Zato želim da znate da niko ko govori Božjim Duhom ne kaže: „Isus je proklet.“ I niko ne može reći: „Isus je Gospod!“, osim u Duhu svetom. (1. Korinćanima 12:3)	Priznanje Isusa kao Gospoda znak je osvjedočenja Svetog duha.
Različiti su darovi, ali je isti Duh... A Duh se ispoljava u svakome za korisnu svrhu. Naime, jednome je posredstvom Duha data riječ mudrosti, drugome riječ znanja po tom istom Duhu, drugome vjera po tom istom Duhu, drugome dar liječenja po tom jednom Duhu, drugome činjenje čuda, drugome proricanje, drugome sposobnost razlikovanja nadahnutih objava, drugome različiti jezici, a drugome tumačenje jezika. Ali sve to čini jedan te isti Duh, dijeleći ih svakom po svojoj namjeri. Jer kao što je tijelo jedno, a ima mnogo udova, i svi udovi tog tela, iako ih je mnogo, čine jedno tijelo – tako je i Hristos. Zaista, jednim Duhom svi smo kršteni u jedno tijelo. (1. Korinćanima 12:4-13)	Preko Duha Božjeg vjernici primaju različite darove: mudrost, razum, vjeru, dar iscjeljivanja, dar činjenja čuda, proročki dar, sposobnost razlikovanja duhova, dar govora stranim jezicima, dar tumačenja jezika... Svi ovi darovi daju se da budu na <i>korist</i> Božjem djelu (ukoliko to nije slučaj, možemo sa razlogom zaključiti da je riječ o demonskim falsifikatima).
Koji nas je osposobio da budemo sluge novog saveza, ne slova, nego Duha. Jer slovo ubija, a Duh oživljuje... Gospod je Duh, a gdje je Gospodnji Duh, tamo je sloboda. I dok otkrivenih lica poput ogledala odražavamo Gospodnju slavu, svi se mi preobražavamo u isto obličje, iz slave u slavu, kao od Gospodnjeg Duha. (2. Korinćanima 3:6, 17, 18)	Služba Bogu po Duhu se suštinski razlikuje od ropske službe u ljudskoj sili po slovu Zakona. Takva služba donosi slobodu i omogućava stalni napredak i približavanje idealu hristolikosti.
Kažem vam dakle: Po Duhu živite, pa nećete udovoljavati požudi tijela. Jer tjelesna požuda se protivi Duhu, a Duh se protivi tijelu. Zaista, oni se protive jedno drugom, tako da ne činite ono što biste željeli. A ako vas vodi Duh, niste pod zakonom. (Galatima 5:17, 18)	Pala ljudska priroda protivi se vođstvu Duha. Ako joj popustimo i činimo na volju, potpadamo pod udar Zakona koji daje grijehu silu smrti (vidi 1. Korinćanima 15:56). Život po Duhu je neophodnost za stajanje pod spasonosnom blagodaću Božjom.
A rod Duha je: ljubav, radost, mir, trpljenje, ljubaznost, dobrota, vjera, blagost, samosavladavanje. Na to nema zakona. A oni koji pripadaju Hristu razapeli su tijelo s njegovim strastima i žudnjama. Ako živimo po Duhu, dozvolimo Duhu da nas vodi! (Galatima 5:22-25)	Ispoljavanje navedenih osobina (duhovnih rodova) dokaz je vođstva Duha Božjeg. Duhovni rodovi su neophodnost u životu hrišćanina, dok se duhovni darovi raspodjeljuju prema potrebama „tijela Hristova“ i Božjeg djela.
U kome ste i vi – čuvši riječ istine, dobru vijest o svom spasenju – u koga i vjerujete, zapečaćeni Duhom obećanja svetog... da bi vam Bog našeg Gospoda	Duh pečati Božje obećanje. Bog Otac daje duh mudrosti.

Isusa Hrista, Otac slave, dao Duha mudrosti i otkrivenja kako biste ga upoznali. (Efescima 1:13, 17)	
Nastojeći da održite jedinstvo duha u svezi mira. Jedno je tijelo i jedan duh – kao što je i jedna nada na koju ste pozvani. (Efescima 4:3, 4)	U Duhu se postiže savršeno jedinstvo u različitosti karaktera i darova (vidi cijelu 4. glavu).
A Duh izričito govori da će u budućim vremenima neki otpasti od vere, slušajući zavodljive duhove i nauke demonske... (1. Timoteju 4:1)	Duh Božji upozorava vjerne da će kako se vrijeme bliži kraju demonski falsifikati i nauke sve više uzimati maha.
Zato, kao što Duh sveti kaže: Danas, ako čujete njegov glas... (Jevrejima 3:7)	Glas Duha je isto što i osvjedočenje od Boga u istinu.
Tako Duh sveti jasno pokazuje da se put u sveto mjesto još nije bio otvorio dok je stajao prvi šator. (Jevrejima 9:8)	Duh sveti je omogućio razlikovanje službe u zemaljskom svetilištu od Mesijine službe u Nebeskom. Pavle kaže da su oni znali da je prva služba tipska.
Koliko će više krv Hrista, koji je putem Duha vječnog samog sebe bez mane prinio Bogu, očistiti našu savjest od mrtvih djela kako bismo služili živom i istinskom Bogu? (Jevrejima 9:14)	Duh sveti je vodio Hrista da sebe prinese ka nevinu Žrtvu Bogu, inače samo kao čovjek to nikad ne bi mogao uraditi.
A i Duh sveti nam svjedoči, nakon što je objavljeno: Ovo je savez koji ću sklopiti s njima posle tih dana, govori Gospod; Svoje zakone staviću u njihova srca i upisaću ih u njihov um. (Jevrejima 10:15, 16)	Pavle prepoznaje proročke riječi koje najavljuju Novi savez kao svjedočanstvo Duha.
Ispitujući u kakvo ili u koje vrijeme javljaše Duh Hristov u njima, unaprijed svjedočeći za Hristove muke i za slavu koja će uslijediti. Bilo im je otkriveno da nisu služili sebi, nego vama, iznoseći ono što vam je sada javljeno preko onih koji su vam objavili dobru vijest Duhom svetim poslatim s neba, u šta i anđeli žele zaviriti. (1. Petrova 1:11, 12)	Duh Hristov tj. Duh Božji je djelovao i u starosaveznim vremenima, tj. u svim vjekovima!
Ljubazni! Ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci iziđoše na svijet. Po ovom prepoznajte Duha Božjeg: svaki duh koji priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao, od Boga je; a svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao, nije od Boga; i to je duh antihrista, za kog čujete da dolazi, i sad je već na svijetu... Po tome znamo da u Njemu stojimo, i On u nama, što nam je dao od Duha svog. (1. Jovanova 4:1-3, 13)	Hristova ljudska priroda je bila i ostala kamen spoticanja mnogima. Izopačeno učenje o ovom predmetu je dokaz da Božji Duh ne stoji iza toga, čak iako se takve crkve i vjernici deklarativno pozivaju na Njegovo ime.
A on, Isus Hristos, došao je posredstvom vode i krvi; ne samo vodom nego vodom i krvlju. I Duh svjedoči, jer Duh je istina. Jer je troje što svjedoči. Duh, voda i krv, i to troje je jedno. (1. Jovanova 5:6-9)	Jovan ovdje uopšte ne raspravlja o Božjoj prirodi, već o svjedočanstvu o Isusovom mesijanstvu koje se paralelno odvija na Nebu i na zemlji kroz osvjedočenje Duha. Ovaj pasus govori da je Isus došao kroz vodu (krštenjem), krv (svojom žrtvom) i Duhom koji svjedoči istinu, i da je to troje u jedinstvu ili saglasnosti.
Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori skupštinama. (Otkrivenje 2:7, 11, 17)	Duh Božji govori skupštinama u Maloj Aziji. Mehanizam prenošenja proročkih poruka objašnjava uvodni tekst knjige Otkrivenja 1:1!
Tada me je u duhu odnio u pustinju. (Otkrivenje 17:3)	Duh vodi Jovana u proročkoj viziji.
Tada sam pao pred njegove noge da mu se poklonim, ali on mi je rekao: „Pazi! Nemoj! Ja sam tvoj suslužitelj, i tvoje braće koji imaju svjedočanstvo Isusovo. Boga obožavaj! Jer je svjedočanstvo Isusovo duh proroštva.“ (Otkrivenje 19:10)	Isusovo svjedočanstvo je Duh proroštva. Iz ovog teksta vidimo da je taj isti duh posjeduju i anđeli Božji, te tako mogu biti i njegovi prenosioci ljudima!
I Duh i nevjesta govore: 'Dođi!' I ko god čuje, neka kaže: 'Dođi!' I ko je god žedan, neka dođe! Ko god želi, neka uzme vodu života besplatno! (Otkrivenje 22:17)	Duh poziva na prihvatanje Božjeg Dara spasenja.

Kao što se može vidjeti, u Starom i Novom savezu postoji obilje tekstova koji govore o svetom Duhu Božjem (ovdje nisu svi navedeni). Kako je onda moguće da se Duhu pripisuje nešto što ne odgovara učenju Svetog Pisma? Vrat ćemo se nešto kasnije tom pitanju.

Ako bismo pravili **kratak rezime**, svega što je izloženo o Duhu Božjem u navednim biblijskim citatima, to bi moglo izgledati ovako:

- Sveti Duh proističe od Boga Oca.
- Isus, kao Posrednik između Neba i zemlje, može poslati Svetog Duha u Njegovo ime da djeluje

na zemlji.

- Djelovanje Svetog Duha je u uskoj vezi sa Božjom sveprisutnošću.
- Sveti Duh je aktivna sila učesnik u stvaranju Zemlje.
- Sveti Duh je sila koja je aktivirala i pokrenula ljudski život.
- Sveti Duh Božji vrši direktan uticaj na pale ljude koji pokazuju spremnost da služe Bogu i sudjeluju u Planu spasenja.
- Sveti Duh nadahnjuje proroke, otkriva smjernice i putokaze Božjem narodu za budućnost.
- Sveti Duh ukorava i osvjedočava u grijeh, utičući na savjest i razum.
- Duh upozorava, tješi, savjetuje...
- Sveti Duh utiskuje istine o Božjem Planu spasenja, Mesijinoj žrtvi i daje razumijevanje o svim pitanjima nužnim za pravilan odnos sa Bogom.
- Silom Duha svetog Bog je Isusa uskrsao iz mrtvih.
- Istom tom silom i sav vjerni Božji narod koji je prihvatio savez biće uskrsnut.
- Duh uliva vjeru i ljubav u naša srca.
- Prisustvo Božjeg Duha daje nam pronicljivost u prepoznavanju religijskih falsifikata i djelovanja lažnih (demonskih) duhova.
- Duh Božji vrši raspodjelu različitih duhovnih darova na korist.
- Duh Božji omogućava rast u hristolikosti.
- Čišćenje od grijeha, opravdanje i posvećenje vrši se preko Duha svetog u nama.
- Sveti Duh nastava u hramu Božjem, koje je naše biće.
- Ne postoji pripadnost Hristu ako istovremeno Duh Božji ne prebiva u nama. Tako služba u sili Zakona ili deklarativno ispoljavanje religioznosti postaju besmisleni i bezvrijedni.
- Svjedočanstvo Duha garancija je da nas Bog prihvata kao svoje sinove i kćeri i sunasledstva u Hristu.
- Ako naša vjera u nečemu odstupa od Božje Riječi u Svetom Pismu, to je istovremeno znak da nismo vođeni Duhom svetim.
- Svaki otpad od Boga, grijeh i bezakonje pričinjava tugu i žalosti Boga i Njegov Duh.
- Duh Božji vrši potpuni preobražaj ličnosti kad mu se otvore vrata. To je proces koji se u Bibliji naziva novorođenjem, bez kojeg nije moguće ući u savez sa Bogom.

Postoje li neke razlike u djelovanju Duha Božjeg pod Starim i Novim savezom?

Riječ Božja je dosledna, ista i nepromjenljiva. On je isti juče, danas i zauvijek. U to se mogao uvjeriti i svaki pošteno istraživač ovog predmeta. Eto zašto u Novom savezu nikome nije padalo na pamet da pokreće pitanje Božje prirode. Te nedoumice ušle su zajedno sa paganizacijom hrišćanstva. Protestanti nisu bili voljni da se oslobode tog nasleđa, osim adventističkih pionira, što je opet kompromitovala lažna crkva naslednica usvajanjem dogme o trojstvu.

Dakle, Elen Vajt i rani adventisti su imali sasvim ispravno gledište o Duhu svetom. Današnja crkva odnosno korporacija Adventista sedmog dana, koja se gotovo u svemu konformisala sa otpalim hrišćanstvom, ne želi da se to zna, a onima koji znaju govore kako su pioniri bili u zabludi. Međutim, rodovi svjedoče kome pripadaju takvi učitelji i njihove pristalice.

Da li, dakle, Duha Božjeg možemo smatrati ličnošću?

Kad razmatramo Boga Oca i Isusa Hrista, u svjetlosti svega onoga što nam je otkriveno u Bibliji, za obojicu možemo zaključiti da su odvojene Ličnosti, koje su jedinstvene (jedno) u namjerama i karakteru.

Ali kazati za Duha svetog da je ličnost zaista bi bilo besmisleno. Duh sveti nije bezlična energija ili sila, naprotiv, ali se ne uklapa u profil zasebnog bića. To je više nego jasno iz tekstova koje smo naveli iz Biblije. Sveti Duh obezbjeđuje Božje prisustvo gdje Bog Otac i Hrist nisu lično prisutni. Kao što smo već rekli, Duh može nastavati u našem biću, u svima nama ako smo obraćeni i poslušni Bogu, iz čega opet proizilazi zaključak da je besmislica smatrati ga zasebnom ličnošću ili „trećim licem Božanstva“. Sveti Duh je „prostran“ onoliko koliko Bog želi.

Međutim, Duh Božji nije u svemu prisutan. To je učenje panteizma. Duh Sveti očigledno ciljano

djeluje, i povlači se sa mjesta na kojima nije poželjan, bilo da se radi o području ili nekoj osobi.

Sveti Duh i anđeli. – Čitajući Bibliju, nekad možda možemo biti u nedoumici gdje se preklapa djelovanje Duha svetog i Božjih anđela. Vidjeli smo da su i anđeli pod vođstvom istog Duha kao i mi. Oni svoje zadatke obavljaju takođe Božjom silom i po Njegovim nalogima i zapravo praktično sprovode čuda koja Bog čini.

Šta je hula na Svetog Duha?

Pažljiviji čitaoci možda su primijetili da je jedan veoma bitan tekst izostavljen iz našeg proučavanja.

„Zato vam kažem: biće oprošten ljudima svaki grijeh i hula, ali im neće biti oproštena hula na Duha. I ako neko kaže nešto protiv Sina čovečijega, biće mu oprošteno. Ali, ako kaže protiv Duha svetoga, neće mu biti oprošteno ni u ovom dobu niti u onom koje dolazi.“ (Matej 12:31, 32)

Iz konteksta jevanđelja po Mateju 12. glava možemo da vidimo da je hula na Duha svetog zapravo svjesno i namjerno izvrtnanje stvari i pripisivanje Božjeg djela Sotoni i demonima. Na taj način čovjek zatvara sva vrata za uticaj Božje blagodati koja bi ga mogla preobraziti i vratiti na put života. Bog nema više nikakvo alternativno sredstvo kojim mu se može pomoći.

Mnogi ljudi počine u životu ružna i zla djela, čak ubistva. Mnogi psuju Boga i Isusa Hrista. Ali ako se jednom osvjedoče i uvide svoj grijeh, oni se mogu pokajati. I Bog će ih primiti.

Koji profil ljudi najčešće dolazi u stanje hule na Duha svetog? Kao što smo već vidjeli iz Mateja 12, to su izvjesno sveštenici otpale religije koji po svaku cijenu brane svoj uticaj, ustanovu i biznis. Naravno i osobe koje podavanjem grijesima uguše svaki osjećaj savjesti, razuma i pravde.

Zašto je u tradicionalnom hrišćanstvu toliko bitna dogma o trojstvu?

To je zaista dobro pitanje. Zašto im je to imperativ, a recimo uopšte im nije stalo da li živite moralno ili nemoralno, smatrate li Božji Zakon vječnim i nepromjenljivim, ko je vaš stvarni posrednik pred Bogom, kako se spasavate... niti išta drugo što jeste od životne važnosti.

Ako povežemo Bibliju i antičku istoriju, odgovor dolazi sam. Pagansko trojstvo je temelj lažne religije i duhovnog Vavilona. Ne zove se slučajno Vavilon u Svetom Pismu, iako taj entitet fizički odavno ne postoji. Iz proročanstava Sotona je od početka znao za dolazak Mesije. Stoga se veoma potrudio oko lažnog mesije i trojstva oličenog u Nimrodu, Tamuzu i Semiramis, od kojih je kasnije kroz istoriju napravljen kult raširen po cijelom svijetu pod raznim imenima i modifikovanim formama i ritualima koji su postali jedna ogromna maska za djelovanje zlih duhova i navođenje ljudi na njihovo obožavanje. Na istom tom temelju počivaju i sva tajna društva, tzv. čuvari drevnih misterija. Otuda nije čudo što postoji sprega palih crkava i lažnih religija sa tajnim društvima na višim nivoima. Bez obzira na ideologiju koja se propagira masama, kroz različite vjerske pravce i filozofije, suština za „prosvjetljene“ u vrhu piramide je ista. Razliku između ispravne i pogrešne religije ne čini spoljna terminologija. Neko se može navodno moliti Isusu a da se zapravo moli Sotoni. Isto tako, neki demon može koristiti Isusovo ime, ili sebe nazivati Sveti duh.²

Doktrina o trojstvu vjerovatno najsuptilnija i najveća obmana koja je ikad postavljena pred čovjeka. Ona nas može navesti ne samo da izopačimo jasnu biblijsku sliku o Božjoj prirodi, već i da služimo lažnim bogovima a da toga nismo svjesni. Postavljamo pitanje: zašto bismo natezali ijedan biblijski tekst ili mu davali drugi smisao samo da bismo udovoljili dogmama svoje omiljene crkve? Jeste li svjesni koliko je to opasno? Ako niste, imate problem sa osnovnim stvarima i bolje počnite ispočetka, recimo od toga da li uopšte postoji Bog i ko je On. Mi takođe ne smijemo nepotrebno mistifikovati Božju prirodu kako bi se usaglasili sa zamagljenim predstavama „tri u jedan“, „jedan Bog a tri lica“ i sl. Da budemo do kraja precizni, ne smijemo ni dodavati niti oduzimati onome što je Bog otkrio u svojoj Riječi. Neka to bude vodilja u svakom našem proučavanju i nećemo imati problema, makar ne tamo gdje ih zaista nema.

² Vidite materijale na strani [Okultna iskustva](#).